

عنوان مقاله:

راهکارهای افزایش حس امید به زندگی در فضاهای معماری (نمونه موردی: مجموعه های سالمندی)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی منظر راه های شهری و برون شهری با رویکرد بومی سازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرشته پورشعبان پیرموسایی - گروه معماری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

آرش مهرگانی - گروه معماری، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

سالمندان در جامعه بعد از بازنشستگی به جای لذت از زندگی، استراحت و تفریح به افرادی تبدیل می شوند که به دلیل احساس ناکارآمدی و طرد شدن دچار افسردگی روحی گردیده و این امر تاثیر زیادی در طول عمر مفید آنها و پایین آمدن امید به زندگی در جامعه خواهد داشت. به نظر می رسد، شناخت ویژگی های جسمانی و روانی و درک نیازهای مختلف سالمندان و تلاش در جهت پاسخگویی به این نیازها و احترام به ترجیحات آن ها در طراحی و بهسازی فضاهایی مخصوص آنان، می تواند در زندگی خوب سالمندی و بهبود کیفیت و امید به زندگی آن ها و دستیابی به اهداف سالمندی موفق، موثر باشد. تحقیق حاضر بر آن است تا ضمن شناسایی عناصر کالبدی محیطی، نقش این عناصر را در جهت بالا بردن حس امید به زندگی در سالمندان را مورد بررسی قرار دهد. هدف اصلی در ارتقاء سلامت و کیفیت زندگی سالمندان مربوط به حفظ استقلال آنان در فعالیت های جسمی و شناختی و ادامه زندگی به صورت فعال می باشد. روش تحقیق پیمایشی، شیوه ای توصیفی- تبیینی بوده است که در این شیوه، پس از انتخاب نمونه مورد مطالعه و جمع آوری داده ها به وسیله پرسشنامه و مصاحبه، با روش تحلیل عوامل، مهمترین متغیرهای موثر در تحقیق به دست آمد. بر اساس متغیرهای مذکور، مدلی فرضی پیشنهاد گردید و پس از تایید درستی مدل پیشنهادی توسط محاسبات، تحلیل های آماری و با استفاده از نرم افزار SPSS، به اصول طراحی مجموعه های مخصوص سالمندان دست یافتیم. مقاله فوق مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری می باشد.

کلمات کلیدی:

فضاهای معماری، سالمندان، رشت، امید به زندگی، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/762089>

